mihi: vt reddā debita mea da mihi in de
cem annos fundū victorianēsē. Et hoc fal
sū est. Sz fuit vñ rumor nasceret᷑. Fecit
debita reddenda. a nob reddita sunt par
tim vñ potuerūt. Remāsit aliqͥd qđ ñ de
bebat᷑ etiā monasterio illi. qđ ꝑ ipm deus
instituit. Cū ergͦ remansisset: cepimꝰ q̄rere:
vñ debitū redderemꝰ. Ad ꝯductionē ip
sius fundi nullus accessit: nisi q̄draginta
solidos offerēs pensionē. Sz vidimꝰ fū
dū ampliꝰ posse dare. Et vt celeriꝰ debi
tū redderet᷑. cōmisi fidei eiꝰ vt de ipa cō
ductione lucra nō reqͥrerent fratres: sz qͥc
qͥd daret fundꝰ de ipis fructibꝫ: imputa
rent ad debitū. Fide agit᷑. Paratꝰ est pre
sbiter vt aliū ꝯstituā: qͥ de fructibꝫ fratri
bus reddat. Ex numero vestro sit aliqͥs
cui hoc cōmittā. ex numero ipoꝝ qͥ ad nos
talia ꝑtulerūt. Sūt em̄ in vob hoīes reli
giosi: qͥ eū rumore falso repͥhensū esse do
luerūt: ⁊ tñ crediderunt factū. Ex ipis er
go aliqͥs veniat ad nos: suscipiat posses
sionē. om̄es fructꝰ ꝓcijs suis fideliter vē
dat: vt reddi possit faciliꝰ qđ debet᷑: ⁊ ho
die recedit inde cura p̄sbiteri. Locꝰ etiā
ipe vbi monasteriū ꝯstitutū est: a memo
rato honorabili filio meo eleusino ipi p̄
sbitero barnabe donatꝰ est. Anteq̄ ordi
naret᷑ p̄sbiter: in ipo loco monasteriū insti
tuit. Sz tamē qꝛ nomine ipsiꝰ donatus
erat locꝰ: mutauit instrumēta. vt nomine
monasterij possideat᷑ de fundo victoria
nēsi. Ego rogo. ego hortor. ego peto: vt
si qͥs religiosus est: fide agat: et exhibeat
eccl'ie istā opam: vt cito debitū reddatur
Nā si nemo de laycis fuerit inuentꝰ: ego
p̄pono aliū: iā iste illuc nō accedit. Quid
vultis ampliꝰ? Nemo laceret seruos dei
qꝛ nō expedit lacerantibꝫ. Seruis dei qͥ
dē merces falsis detractōibꝫ crescit: sz cre
scit etiā pena detrahētibꝫ. Nā nō sine cau
sa dictū est. Gaudete ⁊ exultate qñ detra
hunt de vobis: dicentes falsa: qꝛ merces
vestra magna est ī celis. Nolumus cū de
trimento vr̄o magnā habere mercedem.
Minꝰ ibi habeamꝰ: ⁊ tamē vobiscū ibi
regnemus. Amen.

¶ Expliciūt duo sermones aurelij Au
gustini de vita ⁊ moribꝫ clericoꝝ.

¶ Ex libro retractationū beati augusti
ni in librū de vera religione eiusdem.

DE vera re
ligione libꝝ scripsi. in
qͦ mltipliciter ⁊ copio
sissime disputat᷑: vnū
veꝝ deū. i. trinitatē pa
trē ⁊ filiū ⁊ spūm sctm̄
religiōe vera colēdū: ⁊ q̄ta miscdia eiꝰ ꝑ
tpalē dispēsatōez ꝯcessa sit hoībꝫ xp̄iana
religio. qͥ v̄a religio ē ⁊ ad eūdē cultū dei
queadmodū sit hō q̄dā sua vita coaptan
dꝰ. Maxie tñ ꝯtra duas naturas mani
cheoꝝ liber hic loquit᷑. In hoc libro q̄dā lo
co. Sit inquā tibi manifestū atq ꝑceptū
nullū errorē ī religiōe esse potuisse: si aīa
ꝓ deo suo nō coleret aīaz aut corpꝰ aut
fantasmata sua. Hic aīaz ꝓ vniuersa cre
atura incorꝑali posui: ñ loqͥns more scri
pturaꝝ. qͥ aīaz qñ nō trāslato v̄bo vtunt᷑
nescio vtꝝ velint intelligi nisi eā qͥ viuūt
aīalia mortalia. in qͥbꝫ ⁊ hoīes sūt: q̄diu
mortales sunt. Paulopost aūt eundē sen
sū meliꝰ sū breuiusq cōplexꝰ. Ubi dixi.
Nō ergͦ creat᷑e potiꝰ q̄ creatori s̄uiamꝰ. nec
euanescamꝰ ī cogitatōibꝫ nr̄is. ⁊ ꝑfecta re
ligio est. Creaturā qͥppe vno noīe vtrāq
. i. spūalē corꝑalēq significaui. Restat qđ
ibi dixi. aut fantasmata sua. ꝓpter qđ hic
dixi: nec euanescamꝰ in cogitatōibꝫ nr̄is.
Itē qđ dixi: ea ē nr̄is tꝑibꝫ xp̄iana religio:
quā cognoscere ac seqͥ securissima ⁊ certis
sima salꝰ est: s̄m hoc nomē dictū ē: nō s̄m ip
saz rē cuiꝰ hoc nomē est. Nā res ipa qͥ nunc
xp̄iana religio nūcupat᷑: erat ⁊ apđ āticͥs.
nec defuit ab initio generis hūani. qͥusq
ipe xp̄s veniret ī carne: vñ vera religio q̄
iā erat cepit appellari christiana. Cū em̄
eum post resurrectionē ascensionēq ī ce
lū cepissent apl'i p̄dicare: ⁊ plurimi cre
derent primum apud antiochiam: sicut
scriptum est appellati sunt discipuli chri
stiani. Propterea dixit. hec est nr̄is tꝑibꝫ
xp̄iana religio. nō qꝛ priori bꝫ tꝑibꝫ ñ fuit
sz qꝛ posterioribꝫ hoc nomen accepit. Alio

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-299/0407
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG